

Lectio XIV. Accusativus duplex. Nominativus duplex

appello 1, voco 1, nomino 1, dico 3 dixi dictum – nazywać kogoś kimś

puto 1, duco 3 duxi ductum, iudico 1, existimo 1, habeo 2 habui habitum – uważać kogoś za kogoś

facio 3 feci factum, efficio 3 effeci effectum, reddo 3 reddidi redditum – czynić kogoś kimś

eligo 3 elegi electum, creo 1, designo 1 – mianować kogoś kimś

Homerum clarissimum poetam habemus (acc. duplex)

Homerus clarissimus poeta (a nobis) habetur (nom. duplex)

1. Is me heredem facit. (Plaut)
2. Mesopotamiam fertilem efficit Euphrates. (Cyceron)
3. Cato nutricem plebis Romanae Siciliam nominabat. (Cyceron)
4. Parentes carissimos habere debemus, quod nobis vitam, patrimonium, libertatem, civitatem tradunt. (Cyceron)
5. Socratem totius philosophiae atque eloquentiae principem non immerito dicere et predicare debemus. (Manetti)
6. Quis musicam docuit Epaminondam? (Nepos)
7. [Catilina] iuventutem multis modis mala facinora edocebat. (Salustiusz)
8. Cotidie Caesar Haeduos frumentum flagitabat.
9. Quae apud alios iracundia dicitur, ea in imperio superbia atque crudelitas appellatur. (Salustiusz)
10. Tarcondimotus fidelissimus socius (...) amicissimusque populo Romano existimatur. (Cyceron)
11. Ipse Iuppiter a poetis "pater divomque hominumque" dicitur, a maioribus autem nostris optumus maxumus (Cyceron)
12. Tempus autem actionis opportunum Graece εὐκαιρία, Latine appellatur occasio. (Cyceron)
13. Apud Lacedaemonios ii qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam nominantur senes. (Cyceron)

Ćwiczenie 1. Przełóż na łacinę.

- a. Starożytni uznawali Rzym za najpiękniejsze miasto:
- b. Uważamy uczciwość (*honestas*) na najwyższą zaletę (*summa virtus*):
- c. Naucz mnie łaciny i innych języków starożytnych:
- d. Domagał się pieniędzy nie tylko od mojego ojca, ale i od matki: (*non solum... sed etiam*)
- e. Nie powinniśmy nazywać głupcami tych, którzy nie kochają łaciny: